

plemenita — pač iz zavesti, kolikega pomena je postala v najnovejši dobi. Ker je ona mlada veda, v najlepšem cvetu, ustvaril ji je umetnik tudi izmed vseh najbolj mladosten, najbolj cvetoč obraz. V jedni roki zapazujemo šopek cvetic, v drugi pa palmovo vejico in knjigo prirodopisno. Krog nje leta genij, držeč blesteč demant, in frfotajo pisani metulji; ti značijo tretjo stroko prirodopisja, živalstvo, v tem, ko cvetke in demant spominjajo na rastlinstvo in rudništvo. — Toliko o predmetu samem. O izpeljavi omenjamo, da se nam podobe takoj prikupujejo vsled idealnega vznesa in globoko preišljene sestave Slikane v préprosti, široki manéri, v modernem, realističnem tónu, kažejo nam, da umetnik ni zastoj bival v središču novega slikarstva, v Parizu. Pri jedni sami sliki, pri „Starinstvu“ opazujemo spomine na dunajske šole, a tudi na nji je genij pravo moderno, živo dete, morebiti najlepši izmed vseh. Risarija nagot je zdelana s posebno skrbjo in ljubeznijo, silhueta pri vseh izborna pogojena Barve nam svedočijo povse modernega kolorista: žive so in naturalistične ter gledalca ogrevajoče.

Slike našega umetnika bodo vsekako jedna najlepših krasov novega muzeja, jedna prvih znamenitostij lepe stavbe. Gotovo bodo ugodno vplivale na umetniški razvoj rojakov slovenskih ter jim kazale, kaj je prva umetnost.

Razven teh slik je prevzel gosp. Jurij Šubic še izpeljavo nekaterih drugih del v novem poslopji. V vestibulu je začel koncem meseca slikati na strop portrète štirih več ali menj zaslužnih mož za ustanovitev deželne zbirke: Zoisa, Vodnika, Valvazorja in Herbersteina. Obdajale bodo véliko stropno sliko, katero izdeluje brat njegov Janez, ki ima bajè delo tudi skoraj dovršeno.

„Verein der Slavisten“ pod zavetništvom g. dvorskega svetovalca in profesorja dr. Fr. viteza Miklošiča se je osnoval na vseučilišču dunajskem. Društvo ima namen združevati in v znanstvenem izobraževanju pospeševati vse dijake, ki studirajo slavistiko na Dunaji. V večernih shodih bodo člani tolmačili starejše slovanske književne spomenike ali se vadili novejših jezikov slovanskih, beroči in razlagajoči razne proizvode novejših literatur slovanskih. Društvo si osnuje tudi svojo knjižnico ter preskrbi raznovrstnih znanstvenih časopisov. Pravi člani društvu morejo biti samó vseučiliški dunajski, ki se uče slavistike; izredni člani pa morejo postati sploh vseučiliški dijaki. Podpornik je vsak, kdor plača na leto po 5 gld. v društvene namene. „Verein der Slavisten“ ima lep namen. Bog daj, da bi ga dosegel!

Kratke opazke. 5. „Pastirski list.“ — V poročilu o cerkveni književnosti slovenski v „Lj. Zvonu“ V. 383 navaja se med drugimi spisi tudi neki „Pastirski list Jakoba Maksimilijana, knezoškofa lavantinskega, kakor „Slovenec“ poroča, o prostožidarjih.“ — To je pomota. Lavantski knezoškof je pač, kakor tudi drugi škofi, zaukazal s kratkim predložnim poročilom nemškim z dné 26. jan. 1885 v cerkvi čitati „Okrožnico Njih Svetosti papeža Leona XIII. o družbi framasonski“, a sám ni izdal nikakeršnega pastirskega lista o prostožidarjih, torej tudi slovenskega ne. — Nego postni pastirski list za 1885 lavantskega knezoškofa, kateri bi se moral tu napomeniti, ima za tvarino peto prošnjo Očenaša z navadnim postnim naročilom. — Omenjajoč istotam „pastirski list knezoškofa lavantinskega o Ciril-Metodovi svečanosti“ pravi „Lj. Zvon“, da „odreduje po poročilu (menda zopet „Slovenčevem“) potrebno za dotične dneve.“ No razven té odredbe je v tem listu z dné 22. marc. 1885. 4°. 3 str. tudi kratek govor o življenji in še krajši o zaslugah ss. apostolov slovanskih, o katerih se med ostalim nahaja stavek: „Vsaj ga ni, ki bi dvomil, da sta onadva (Ciril in Metod) vtemeljila kriščansko prosveto in omiko med Sloveni.“ Pripaziti pa nam je o tem pastirskem listu knezoškofa Jakoba Maksimilijana, da je še v originalu tudi dotično papeževo breve o praznovanji Metodove tisočletnice v lavantski škofiji pridejano pač nemškemu tekstu, a slovenskemu — ne . . . .

e—o—a